

V drevesnici Štrajnik ob Cesti v Gorice so letos izruvali 3600 enoletnih in dvoletnih topolov in jih prodali v Gornjo Radgono. Kot je povedal vodja gozdarstva v KTT Ljubljana TOZD Posestva, zrastejo dvoletne sadike do sedem metrov visoko. Prodajali so jih po 120 dinarjev. Tudi enoletna drevesa dokazujejo, da je topol resnično hitro rastoče drevo. Ker se je mudilo, sta Marjan in Franciška pripravljala sadike za prodajo tudi v nedeljo. Spomladi bodo v tej drevesnici vsadili nove potaknjence topola. (Foto: Stane Jesenovec)

Prejeli smo pisma

Zrcali za nevarna ovinka

Na nevarni nezavarovani ovinek pod Brezjami, so občani tukajšnjih krajev javno opozorili že vsaj tolikokrat, kolikor nesreč je povzročil.

Toda kakor, da se je njihov glas vsakič razblinil v vodah bližnje Šujce, kajti ovinek je še naprej nezavarovan in še naprej (s posledicami) golta nepazljivo voznike, ki vozijo mimo. Problem je seveda popolna nepreglednost ovinka, ki onemogoča voznikom pregled nad ceste, tako da ti opazijo nasproti vozeča vozila šele v zadnjem trenutku, kar pa je neredko že prepozno. Da je težava še večja, se ovinek na spodnji strani, v smeri proti Ljubljani, razpotegne v manjši klanec, ki ji sicer dolg le toliko, da preamami prenapete mlajše voznike, da s polnim plinom zdrvirjo po njem, že hip nato (pri Malnarji), pa se cesta povese v nov, ne sicer tako oster, vendar nič manj nepregleden in nevaren ovinek. Rešitev se v obeh primerih ponuja v ostavitvi ustreznih zrcal, ki bi omogočila voznikom vsaj minimalno preglednost in jih s tem, razumljivo, rešila večnih zadržev. **BRANKO VRHOVEC**

Kaj delamo?!

V vseh mogočih občinah (in praksi) poudarjamo odgovornost posameznika in družbe na delovnih mestih. Stara resnica, da pred tujimi vrati veliko raje pometamo, kot pred svojimi. Res pa je tudi, da smo se z mnogimi napakami sprijaznili, češ, saj ne gre drugače. Žalostno je to, da nas potem zmoti odgovorno delo.

No, pa ni moj namen politizirati, moralizirati in ne vem kaj še vse. Opozorila bi le na nekaj dejavnosti, ki so za nekatere obrobna pomena.

Ste kdaj opazovali, se zamislili ali celo razjezili nad delom komunalcev? Mnogokrat, pravite.

V našem okolišču namreč še vedno uživamo vso idilo kant za smeti. Vreč zaenkrat še nimamo. Tako se njihovo delo začne približno ob šestih zjutraj. Ponavadi s svojim ropotanjem zbudijo vse, ki še spe. Kante vlečejo po asfaltu in pesku, tako da predelavec omogoči tovornjaku čim hitrejšo praznjenje kant.

Ko se vracamo z dela mnogokrat stopimo iz avtomobila, da umikamo kante. Ker precej časa traja pot do garaže oziroma do dvorišča. Seveda je potrebno pobrati kup malomarno razstresenih smeti.

Tudi z raznašalci časopisov in pošte ni dosti boljše. Mnogokrat razglednice in pisma romajo po vsem okolišču predno pridejo v roke naslovniku. Koliko pošte sploh ne

dospe do prejemnika, ker je nemarno vržena pred vhodna vrata, namesto v nabiralnik. Spročila raznaša veter kakor mu je ljubo. Nedavno tega je sosed pri košnji travnika našel pismo, v katerem je bil film, najbrž dragocen spomin komu.

Kaj je vzrok takemu neodgovornemu delu? Slabi osebni dohodki, morda težki pogoji dela ob vremenskih neprilikah.

Ta problem bi bilo potrebno rešiti, seveda najprej znotraj vsake delovne organizacije. Žal zaradi posameznikov mnogokrat pade slaba luč tudi na dobre delavce in sploh na delovno organizacije. **S. S.**

Vprašanje o zakloniščih

V zadnjem času se vse pogosteje sliši vprašanje v različnih krajevskih skupnostih kako je z zaklonišči. Namreč, krajani smo dolžni finančno prispevati za zaklonišča, katerih fizično preprosto ni. Tako smo morali novograditelji odšteti kar krepke milijone starih dinarjev, da smo sploh pridobili gradbeno dovoljenje. Tisti, ki zahtevanih zneskov niso plačali, niso mogli graditi. Drugi spet, ki so že postavili individualne gradnje pred uveljavitvijo zakona o zakloniščih, pa morajo plačevati zahtevane zneske, oziroma prispevke zdaj.

Vendar pa, pri nas v Vnanjih Goricah, ali pa morda gledano širše, denimo tudi na Brezovici, zaklonišča ni, ali pa smo krajani premalo poučeni, pa zanj ne vemo?

Zanima me naslednje: Če smo krajani morali prispevati finančna sredstva za namene zaklonišča, zakaj ga potem še nimamo? Kam se stekajo ta nemajhna finančna sredstva in kdaj se bodo namensko porabila?

In še naslednje: Kam bi se v primeru potrebe sploh lahko zatekli krajani Vnanjih Goric? Tolažba, da smo zaklonišče plačali, je slaba tolažba.

VANJA FORJANIČ-RANKEL
Vnanje Gorice 312

IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV

O izletu in silvestrovanju

Bližamo se koncu leta in tako tudi koncu naših izletov. Veliko lepega smo videli in doživeli. Vsak izlet je bil lepo doživetje posebno v Murski Soboti in Črni, kjer so nas pričakali naši upokojnenci in nam pokazali njihove znamenitosti.

Obiskali smo tudi Cankarjev dom, kjer so ga nam pokazali do potankosti. Imam namen tudi organizirati obled naše TV hiše. Upam, da se mi bo to kmalu uresničilo.

Še en izlet imamo in to je silvestrovanje v Moravčah. Spored izletov za drugo leto bo objavljen v Naši komunici v februarju. V pisarni bo dobil ta spored vsak naš član.

Upam, da kljub višjim cenam pri kilometru bodo še naprej naši izleti dobro obiskani. **CITA PRIMAR**

Varčevanje z gorivom pri vozilih na motorni pogon

Varčevanje z gorivom naj bi postala množična akcija, v katero bi se vključil vsak voznik, da bi zavestno spoznal, da z varčevanjem koristi predvsem sebi in seveda tudi vsej naši družbeni skupnosti. Najpomembnejša dejavnika sta pri tem preudarna vožnja in dobro vzdrževanje vozila. To pa je povezano z voznikovo samodisciplino in z njegovim občutkom odgovornosti.

Varčevanje z gorivom – in s tem seveda z vozilom – bi lahko razdelili na: **VZDRŽEVANJE VOZILA IN NAČIN VOŽNJE.**

VZDRŽEVANJE VOZILA

Vsak lastnik vozila – oziroma njegov voznik – je dolžan skrbeti za svoje vozilo po navodilih proizvajalca. Le-ta so kot obvezen dokument priložena vsakemu vozilu že ob nakupu. Žal, jih vsakdo podrobno niti ne prebere, kaj šele, da bi se dosledno po njih ravnal.

1. Pri motorju je treba, po navodilih proizvajalca, redno kontrolirati in po potrebi tudi zamenjati **vžigalne kontakte**. Izrabljene elektrode na vžigalnih svečicah ali izrabljeni platinski kontakti na prekinjevalcu zmanjšujejo moč motorja, s tem se seveda poveča poraba pogonskega goriva.

2. **Vplinjač** je le redkokdaj vzrok prevelike porabe goriva. Čim dlje ga pustimo v miru, tem bolje bo. Važno je, da je čist in dobro zatesnjen ter pravilno naravnani prosti tek. Le-ta je namreč tudi pogosto vzrok za prekomerni CO

3. **Čistilec zraka** – bodisi pri bencinskih ali dizel motorjih – mora biti pravočasno očiščen ali zamenjan. To je odvisno od uporabe vozila (sodobno, prašno, makadamsko vozišče itd.). Pri nezadostnem dotoku zraka se poruši razmerje goriva in zraka, s tem oslabi moč motorja in tako se spet poveča poraba goriva.

4. Na porabo goriva vplivajo tudi **pnevmatike**. Pritisk v njih mora biti v skladu z navodili proizvajalca. Ta pa je lahko različen za krajše in manj obremenjene vožnje ter daljše po avtocestah in s polno obremenjenimi vozilom. Meritve pritiska se opravijo praviloma na neogrevanih pnevmatikah. Tudi dimenzije in razni profili (letni in zimski) lahko spremenijo porabo goriva.

5. Za racionalno porabo goriva ne smemo pozabiti na pravilno uravnan **krmilni mehanizem** in seveda ne **zavore**. Poleg lahkega teka vozila, ki ga omogočajo ravno urejene zavore, so tudi ti sklopi – glede na varno vožnjo – najvažnejši na vozilu.

6. **Prtljajnik** – in tvor na njem – sta izpostavljeni na močnemu toku, ki teče med vožnjo ob vozilu. Ob **prtlačniku** se tok močno skviri, zmanjša se hitrost in raste poraba goriva, tudi vozilo postane bolj nestabilno.

bilno. Zato naj se prtlačnik po uporabi odstrani, saj je ravno zato pritrjen enostavno.

7. **Usmerjevalec zraka** (deflektor), pritrjen na kabine tovornih avtomobilov, omogoča tudi manjšo porabo goriva. Z montažo te naprave zvečamo aerodinamičnost vozila.

8. **Dodatni žarometi, okraski** in drugi obeski tudi uplivajo na večji zračni upor. Tudi dolge antene niso primerne. Proizvajalci avtomobilov so preverili zračni upor in s tem seveda potrošnje goriva. **A. Sovdat**

NAČIN VOŽNJE

Poraba goriva je v veliki meri odvisna od voznikovega načina vožnje. Zlato pravilo, **KIMORA PREVLADOVATI**, je vsekakor **VARNA VOŽNJA**. S pametjo in z vsaj delnim poznavanjem tehnike se da marsikaj prihraniti, pa naj bo to gorivo, vozilo, zavore, pnevmatike in ne nazadnje – tudi živci. Da voznik ve, kolikšna je poraba goriva, maziva in kolikšni so tudi ostali stroški z vozilom, je treba nujno o vsem tem voditi evidenco.

Pri urejenem motorju mora voznik pri zagonu upoštevati proizvajalčeva navodila. Le-ta so navadno natisnjena z debelimi črkami ali pa so podčrtana. Že to nam da vedeti, da ni vseeno, kako to naredimo (razlika za hladen ali razgret motor). Ogrevanje motorja – pri kakršni koli zunanji temperaturi in pri današnjih oljih – ni potrebno. Seveda pa mora speljati zmerno in motorja ne smemo na začetku vožnje prekomerno obremenjevati. Na ta način **najhitreje dosežemo** delovno temperaturo vseh delov motorja. Ta nam omogoča najoptimalnejše pogoje vožnje in najmanjšo obrabo.

Vedeti je treba, da je poraba goriva odvisna od števila vrtljajev motorja. Zato je – praktično povedano – potrebno hitrost vozila prilagajati čimmanjšemu številu vrtljajev v primernih prestavih. Za tako vožnjo mora imeti voznik že nekoliko izkušenj, da ve, do katere nizke hitrosti se še lahko uporabi določena prestava. Do tresenja ali sukanja vozila seveda ne sme priti. S pretiranjem lahko škodujemo motorju in prenosnemu mehanizmu. Dodajanje plina. t. j. pritiskanje stopalke za plin, je zelo delikatno opravilo. Kdor tu greši in nima občutka oz. postuha, koliko goriva motor v tistem trenutku potrebuje, ne more prisedeti niti pri gorivu niti pri motorju, zavorah in pnevmatikah.

Vožnja po mestu, na kratke relacije, v kolonah s pogostim ustavljanjem, pri odprtih oknih ipd., je gotovo neekonomična. Zato se bo preudaren voznik vožnjam po mestu izogibal. Če pa bo taka vožnja neizogibna in ne bo natančno časovno določena, pa se bo odločil zanjo v času, ko je na cestah manj prometa, nikakor pa ne v prometnih konicah. **A. SOVDAT**

Izlet starejših občanov

21. septembra je uprava Doma za starejše občane Kolesarja priredila za oskrbovance enodnevni izlet na morje, na povabilo Uprave smo se jim pridružili tudi invalidi vključeni v Društvo invalidov Vič-Rudnik, družijo nas v tem domu prijateljske vezi, imamo pa v njem tudi svojo pisarno.

Odpejali smo se v meglenem hladnem jutru, a že kmalu nas je pozdravilo toplo sonce, tako, da je postalo razpoloženje v avtobusu veselo in sproščeno.

Ustavili smo se pri hotelu Bernardinu in si ogledali to veliko turistično naselje, se nekaj časa zadržali, nato pa nadaljevali vožnjo skozi Lucijo do Marine.

Ob 14. uri smo imeli v koprski Smedeli v Domu starejših občanov rezervirano kosilo. Ta dom stoji nad Koprmo, v lepem mirnem kraju ves obdan s cvetjem in zelenjem, pogled na morje je enkraten tako, da imajo oskrbovanci, ki preživljajo jesen življenja tu, morda kaneček sreče in zadovoljstva nad krasno naravo, ki obdaja ta dom.

Lepo so nas sprejeli, med pripravo in serviranjem kosila nas je v imenu tu živečih pozdravil direktor, nam na kratko obrazložil življenje in delo v tem domu, ki je podobno vsem domovom te vrste. Po kosilu smo zapeli, se zahvalili za lep sprejem, odšli pred stavbo, ter se ob spremljavi harmonike in kitare poslovili s pesmijo **oh zdaj gremo – oh zdaj gremo, nazaj še pridemo!**

Stanovalci so prišli na balkone in nas toplo pozdravljali, trenutek tega slovesa je bil tudi zanje vesel in prisrčen.

Mimogrede smo si nato ogledali še v Strunjanu Dom vojnih invalidov, nato pa se odpejali na vrh Sočbera, odkoder je lep pogled na Trst.

Z nami so bile uslužbenke Doma Kolesarje, ki so skrbele za varnost invalidov, pripravile so nam na veliko presenečenje in pohvale vredno organiziran piknik in tako smo se na ploščadi Sočbera, sredi gozda obdanega z zelenjem in drevjem prijetno zabavali do 18. ure.

Ta piknik pa tudi ne bi tako uspel, če bi ne bilo med nami tovarišev Mirka Grčeviča in Jožeta Grilca, ki sta s svojima instrumentoma izvajala iz naših grl vesele narodne in partizanske pesmi.

Vesel in sproščen dan smo skupaj doživeli, med nami sta bila dva težja invalida na vozičkih, tudi tema dvema se je prikradel vesel nasmeh na lico, da sta z nami, ki smo še pokretni, doživela en lep dan v naravi. Med petjem in šalami smo se okoli 21. ure vrnili v Ljubljano, srečno, zato je poskrbel naš mladi sofer, ki nas je tako varno peljal po ozki strmi potki na Sočerb. **FANI PAPLER**

Zahvala

V začetku aprila letos je požar popolnoma uničil kozolec – dvojniki in v njem spravljene kmetijske stroje, vse last Janeza Birtiča z Dobrove ter avtobus, predelan za potrebe čebelarjenja, last Slavka Suhadolca, prav tako z Dobrove.

Ob veliki škodi, ki jo je požar povzročil, so krajani tako ali drugače priskočili na pomoč.

Zato se vsem, ki so nama ob tej nesreči kakorkoli pomagali, iskreno zahvaljujemo **JANEZ BIRTIČ**
SLAVKO SUHADOLC

NASA KOMUNA

GLASILO OK SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK – UREJATA IZDAJATELJSKI SVET (predsednik ing. JANEZ ČEMAZAR) IN UREDNIŠKI ODBOR – MILAN BUH, VASJA BUTINA, NINA ČOŽ, JANJA DOMITROVIČ (glavna in odgovorna urednica), ANDREJA GOMEZELJ, JANEZ JAGODIČ, FRANC KRUMBERGER, tehnični urednik IVAN ŽITKO – UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE – LJUBLJANA TRG MDB 14 – TELEFON 221-191 ali 221-188 – TEKOČI RAČUN SDK: 50101-678-51168 – FOTOGRAFIJ NE VRAČAMO – TISK ČGP DELO, LJUBLJANA – GLASILO PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA V OBČINI BREZPLAČNO – GLASILO NAŠA KOMUNA IZHAJA ŠTIRINAJSTNEVNO V NAKLADI 26.000 IZVODOV

PRESEDA VODA PREDA	Z	D	R	A	V	L	J	I	C	A
PLANOČ	A	R	I	S	T	O	K	R	A	T
FARIN ČUDEZ	P	A	S	T	I	R	O	J	E	
ORABKA STALJF. KARL GRUBI	O	M	K	A	L	N	N			
PORI- KOLA	N	I	K	A	E	D	I	T		
BUROJA	K	L	I	K	A	S	I	C	A	
SLA DOV- KICA	A	O	R	T	A	K	R	A	T	

Rešitev križanke iz prejšnje številke

Razpored zamenjave osebnih izkaznic

V dneh od 1. do 13. decembra 1983 bomo zamenjali osebne izkaznice občanom

KRAJEVNE SKUPNOSTI BARJE,
in sicer na sedežu občine, Trg MDB 14 vsak dan od 8. do 16. ure.

Občane prosimo, da pravočasno **priskrbijo slike** in da upoštevajo osebna vabila, v katerih je naveden datum in ura zamenjave osebne izkaznice.

V kolikor zaradi upravičenih razlogov ne bi mogli opraviti zamenjave osebne izkaznice v času, navedenem v vabilu, lahko vsi zamudniki to store naknadno vsak dan na sedežu občine Ljubljana Vič-Rudnik, Trg MDB 14, od 8. do 16. ure.

Posebej opozarjamo, da se občani vabilu zanesljivo odzovejo, ker po preteku roka za zamenjavo osebne izkaznice ne bodo več mogli s staro osebno izkaznico (izdano pred 1. 7. 1981) opravljati svojih pravic in izvrševati dolžnosti (v bankah, hranilnicah itd.). To poudarjamo iz razloga, ker se je doslej vabilom odzvalo le 45% vabiljenih občanov, kar daje ugotovitev, da bodo zadnji mesec pred zaključkom roka izredno dolge vrste čakajočih zamudnikov. V izogib temu ponovno prosimo za večjo disciplino občanov. **SEKRETARIAT ZA OBČO UPRAVO IN PRORAČUN**

DO JATA

Komisija za delovna razmerja TOZD Reja objavlja za nedoločen čas prosta dela in naloge **DELAVKE ALI DELAVCE ZA OPRAVLJANJE DEL OSKRBA PERUTNINE V PERUTNINSKI FARMI HORJUL.**

Poskusno delo za objavljenega dela je 2 meseca. Kandidati naj ponudbe pošljejo na naslov Kadrovska služba **DO JATA**, Agrokombinata 84, 61260 Ljubljana Polje. Rok za sprejemanje ponudb je 8 dni od dneva objave. O izbiri bodo kandidati obveščeni najkasneje v 30 dneh po izteku roka za prijavo.